

David Gómez Casado, un apassionat de la feina i la vida

Va morir sobtadament dimarts a Olot als 51 anys

David Gómez EPA.

Els seus pares, originaris d'Utrera (aquell poble de Sevilla que té declarada com a patrimoni de la humanitat la seva peculiar manera de tocar les campanes pujant-hi a cavall), es van establir a Olot (ciutat llavors anomenada "l'orinal del cel" i pròspera) com van fer tantes altres famílies vingudes del sud la segona mitat del segle passat. En David, el segon de quatre germans, es va formar a l'escola Malagrida i de ben jove va començar a treballar. Primer de guixaire. Molts el recorden encara per la seva faceta de repartidor de butà, que, àgil i alt com era, exercia amb rapidesa, eficàcia i simpatia. Però aquell jove inquiet va evolucionar, amb les bones dots de comunicació, va fer el salt al món comercial, tant treballant per a altri com muntant la seva pròpia empresa de distribució de materials de construcció. I finalment es va fer càrrec de la fàbrica Cartronatges Maclot, establerta a Castellfollit de la Roca, que actualment serveix milers i milers de capses a multitud de negocis d'alimentació. En David, amb unes capacitats extraordinàries per fer càlculs de memòria, qualitat idònia per als negocis, va ser un home que es va forjar ell mateix professionalment. Esportista. Va tocar un xic tots els esports. Havia entrenat un equip de bàsquet femení a Santa Pau. Era aficionat a recórrer els boscos amb bicicleta i no se li escapaven rovellons, escarlots o múrgoles si n'hi havia pels vorals.

Era molt manetes, col·leccionava i arreglava estris i vehicles antics, com aquella Ossa Mike Andrews, que fins i tot jo havia pilotat. Ell s'havia tret el títol de patró de vaixell per poder pilotar la seva barca amarrada a Llançà (una relíquia que va trobar en un hangar i que, manetes com era, ell es va ocupar de rehabilitat perquè pogués tornar a navegar). La barca la va batejar Adrià, el nom del seu fill i de la Cristina, la Cristina Soler, la meva neboda. A en David li agradava poder compartir rutes en barca amb els amics, als quals convidava, procurant sempre que no hi hagués mala mar, no es

volia arriscar a cap naufragi.

En David Gómez Casado, aquell noi amb els ancestres a Utrera, es va incorporar a la nostra família garrotxina ja fa tres dècades, i quan els seus pares, un cop jubilats, i els seus germans Raül, Mario i Jessica van optar per tornar al poble dels seus orígens, en David ni es va plantejar abandonar la seva Garrotxa, on ell va néixer i on ha arrelat personalment, familiarment i professionalment. Aquí tenia el seu món.

Dimarts en David ens va deixar de forma inesperada. Va ser una mort sobtada a casa seva. La cerimònia funeral se celebrarà avui, a les 12 del migdia, a la capella del cementiri d'Olot.

David, et trobarem a faltar pilotant la barca. El forense Narcís Bardalet, home savi, analista de la mort i filòsof de la vida, sempre fa servir la dita que la mort representa una arribada a port per a una persona gran però un naufragi per a una persona jove. Tenies 51 anys, el teu port per amarrar definitivament la barca encara era a unes milles de vida més enllà. Descansa en pau.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 04-04-2024, Pàgina 25

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/punt-divers/article/4-divers/2403179-david-gomez-casado-un-apassionat-de-la-feina-i-la-vida.html>